

3 Decembrie 1973.

Dragă Coane Costache,

Răspund pe fugă scrisorii D-tale primită azi și-ți mulțumesc din toată inima pentru bunele rânduri trimise. Deunăzi am expediat ultimul pachet Doamnei "ame. În total trei pachete recomandate. Aștept nerăbdător să-mi dai un semn că le-a primit. Despre cele întâmplare la Paris mi-a spus ceva Costel la telefon, ceva mai mult - dar trecut prin sită - din partea vajnicului nostru O. e când s'a înhamat la carul jilăvitei de aici, nu-l mai văd decât foarte rar. Mata-Hari își bate joc de noi cu aroganța-i levantină care-i stă în sânge. Vașcasa leafa până la finele anului, apoi ne va ataca, așa cum ne-a anunțat dl. M. r. care-mi spunea că "clocește" ceva!!!! Incercarea mea de a mă scutura mai energic de această scârnăvie, a eșuat din cauza dragostei lui Costel, care nu vrea să-mi sdrunci sănătatea intrând în conflict cu această secătură. Uuuuffff!

- Dela prietenul Bacu n'am primit NIMIC. Ceeaca mi-a trimis "demult" au fost câteva numere din Prodromos, editat în cărdășie cu licheaua mironiană. ATAT. Acum au scos pe Eliade, Cioran, etc. nu am primit NIMIC. Mai aștept.

- Mă bucur că ti-ai asigurat rezerve din lucrarea lui Racoveanu. În curând îți voi trimite și textul găsit în actele mele. Poate va mai putea fi folosit...

- Sunt nespuse de mâhnit că nu ne înțelegem cu Costel asupra delicatului punct al succesiunii. Ne pândesc acum din umbră toate caracudele, iar ai noștri se eschivează. Ce să facem??? Toată strădania de aici se duce de răpă în clipa când nu voi mai fi s'o păzesc. egret, regret și iar regret, dar mai mult nu mai pot face.

- Acum mă înham cu Maria și tot natul la lucrările de fine de an: bilanț, statistici, corespondență, pachete, etc. Lepădătura cea de spioană m'a lăsat într'un momen greu. Știa bine ce face, ticăloasă și cum să mă lovească!

- Fotocopia originakului scrisorii Căpitanului, dacă poți, trimite-mi-o aici să mai fac una. Acea pe care am avut-o eu s'a stricat de apă, fiindcă a fost îngropată cu alte lucruri laolaltă.

- Erata socoteam că privește Considerațiile. Pentru Album avem alta separată pe care le-am anexat la volumele trimise Doamnei "ame.

- Am găsit cele 4 volume ale lui Poucqueville - La régénération de la Grèce și pe Fauriel, dar cu prețuri astronomice. : 850 frs.....! Errrrr! Am scris unui cetățean dela Paris să-mi dea o mână de ajutor, dar nici n'a răspuns măcar o iotă!!!!

- Trimite-mi, te rog, materialul pentru numărul din Orientări. Voi face tot ce-mi stă în putere ca să-l fac. Te rog.

- Voi comanda agrafele. Puținică răbdare, căci nu mai prididesc cu nevoile. Mi se pare că sunt ceva mai mici. Îți voi trimite o cutiuță de probă, apoi va urma o tonă, ca să ai rezerve destule.

- Dragă Coane Costache, poate ai o clipă de răgaz și să discutăm o problemă, care va fi ultima pentru mine. Iat-o pe scurt: La anul cititorii împlinesc un sfert de veac. Nu e mare lucru. Pentru noi însă contează. În plus, acum când se risipesc exilații ca potârnichele și domnește atâta confuzie în capetele multora, această sărbătorire ar echivala cu aceea a Săptămânii Românești din 1956. Poate vom mai scutura inertia atâtor, și vom mai trezi pe alții adormiți sau mucegați! Va trebui însă, fără polemică, ca totdeauna, ca să nu lezăm gazdele în actuala loc conjunctură diplomatică, să relevăm acest eveniment printr'o comunicare specială. Ar fi, socot, necesar să facem o scurtă incursiune în trecut, din care să reiasă existența și neîntrerupta activitate a acestui centru de documentare românească; realizările efectuate cu atâtea greutăți; importanța actuală, fiind socotit mai ales de străini ca un institut unic și de mare importanță pentru problema românească peste hotare. (Este expresia persoanei oficiale care ne-a vizitat de curând). De aceea ne și ajută statul-gazdă. Sărbătorirea o concepem sobru: ceva conferințe, expoziții speciale, un concert și o recepție în loc de act festiv cu conferințe care sar din jghiab. Apoi: să invităm valahii și personalitățile străine, care ne cunosc de 25 de ani, să contribuie cu ceva: articole, studii (axate pe tema continuității), mărturii, mesagii, tabulagratulatoria (pentru care care pun numai "degetul") și orice ar putea scrie din cele cunoscute despre instituția noastră. Toate le-am publica în vol. VIII din Buletin, care ar fi să fie astfel închinat ac stei sărbătoriri. eva proiecte de viitor (Capela, etc.) fotografii, date statistice.....!)

Știu cât îți stă la inimă ctitoria noastră, știm cât ai făcut și faci pentru ea, dacă ai putea face o ciornă în sensul celor de mai sus, mi-ai înlesni enorm povara. Mai ales acum când sunt atât de încolțit.

- Va trebui, probabil, să scoatem și o "lămurire" a cazului Nicolau pentru Exil. Dacă va trece la atac, așa cum se pregătește în umbră, sub oblăduirea simpaticului nostru caseir care o protejează, va trebui să răspundem. Am o listă de peste 20 de pricini pentru care ar fi putut fi dată afară fără cruțare. Dar, cum am spus, am fost împiedicat.

- Persoana oficială dela Bonn ne sugerează să intitulăm instituția: Freies Rum. Forschungsinstitut. Crede el că astfel avem mai multe șanse să ne desprindem de încercările sau imputările și interpretările multora care ne dușmănesc sau caută să facă confuzie în dauna noastră!!!

- Fratele lui Dinu Adameșteanu, cum ți-am scris, după 7 ani ni s'a adresat în scris comunicându-ne că fiul prof. C. Daicoviciu, venit cu un stipedniu la Frankfurt, particular, nu oficial, dorește să viziteze instituția. Nu am avut nimic de obiectat și a venit. Știa de preocuparea noastră cu continuitatea și l-a interesat. Am discutat trei zile în șir. Adică 60 % din timp a consultat, fiind încântat de cele găsite. În rest: recunoaște poziția noastră de exil și funcțiunea pe care o îndeplinim. Apreciază în grad înalt valoarea instituției și ecoul pe care îl are în străinătate și în țară. E îngrijat de viitor, dacă se va găsi cineva în care să am încredere și care să păstreze aceeași linie de obiectivitate și de înaltă ținută, etc.etc.

Neeam lămpărit complet. A plecat mulțumit. O încercare, laterală: dacă punând problema continuității s'ar putea accepta și ...colaborări din țară. În mod obiectiv, științific și apolitic! Fiul lui C. Daicoviciu e bine pregătit și continuă linia tatălui său. S'au făcut descoperiri importante în Ardeal și restul țării. I-am înlesnit o întrevedere cu prof. Hübener - dir. Inst. arheologic de aici. A fost o întrevedere cu caracter științific. Daicoviciu a proiectat două pozitive cu săpăturile dela Sarmiszegetuza, cu o inscripție surprinzătoare purtând următoarele: Decebalu per Scorilo. (Decebal fiul lui Scorilo). Și alte licruri f. interesante.

- S'a angajat să netrimite toate lucrările lui și ale tatălui său, iar noi îi vom trimite cele două volume din Album (care l-au interesat f. mult) și Buletinele. - La plecare mi-a spus curat și sincer: mă duc la București unde va trebui să dau pașaportul la Min. culturii. Voi fi întrebat. Ce să le spun??? I-am răspuns tot atât de clar: tot ce ai văzut aici și nimic mai mult. N'avem nimic de ascuns!!!

.....
Au început să vină tot mai mulți valahi, mai ales din cei noi. Dornici de lectură și cărți de studiu. Îi satisfac în măsură în care îmi inspiră încredere, ca să evit alte decepții ca acelea de până acum.

.....
Pe curând alte știri. Aștept un cuvânt și o mână de ajutor.

Doamnei Zoica urările noastre afectuoase de sănătate. La fel fam. Ghițea

D-tale o frățescă îmbrățișare și tot dragul.

Virgil

(Am avut un moment greu sufletesc. Nicu, mergând să ia tramvaiul cu un pachet cu cărți pentru noi, la poștă, a fost trântit de un golan netrebnic care ălerga după autobus, pe pavaș. Și-a fracturat humerus-ul astfel încât a trebuit să-l bandajeze cu mâna dreaptă și umărul în întregime condamnându-l la imobilitate aproape, ceea ce îl supără enorm. La vârsta lui înaintată, din cauza lipsei de calciu, va trebui să țină bandajul câteva luni. S'au mereu sub respunea vestilor pe care le aștept. Dictează cumnatămei care-mi scrie îngrijorată despre cele pățite.....!!!!!! Dar are motulul ridicat și face planuri de revenire la Freiburg!!!!!!